

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-562/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji Snježani Karlušić, u pravnoj stvari tužitelja Miroslava Brnjaka iz Zagreba, Samoborska cesta 155 b, OIB: 99870247266, zastupan po punomoćniku Stipi Vuletiću, odvjetniku iz Zagreba, Josipa Slavenskog 1/II, protiv tuženika OTP banka d.d. iz Splita, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupan po generalnom punomoćniku Miroslavu Plašćaru, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri d.o.o. iz Zagreba, Savska cesta 32, prema generalnoj punomoći Su-2307/2018, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 10. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja te punomoćnika tužitelja Stipe Vuletića, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Ane Marije Jukić, odvjetničke vježbenice, dana 22. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba sadržana u čl. 5. Ugovora o kreditu broj: 15529/06 sklopljenog 2. ožujka 2006. između tužitelja Miroslava Brnjaka iz Zagreba, Samoborska cesta 155 b, OIB: 99870247266, kao korisnika kredita i tuženika OTP banka d.d. iz Splita, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, kao kreditora, a koja glasi: „Naknada za obradu kreditnog zahtjeva 3% od iznosa odobrenog kredita-minimalno 200,00 kuna, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora,“ pa stoga navedena odredba ugovora kao i sve kasnije izmjene te odluke ne proizvode nikakve pravne učinke.

II. Nalaže se tuženiku OTP banci d.d. iz Splita, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, isplatiti tužitelju Miroslavu Brnjaku iz Zagreba, Samoborska cesta 155 b, OIB: 99870247266, iznos od 350,46 eura (slovima: tristo pedeset eura i četrdeset šest centi) sa zakonskim zateznima kamatama od 7. ožujka 2006. do 31. prosinca 2007. po čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište u uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana ne financijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koje kamatne stope utvrđuje Hrvatska narodna banka, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem

referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku OTP banci d.d. iz Splita, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, nadoknaditi parnične troškove tužitelju Miroslavu Brnjaku iz Zagreba, Samoborska cesta 155 b, OIB: 99870247266, u iznosu 1.811,55 eura (slovima: tisuću osamsto jedanaest eura i pedeset pet centi) sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja presude, 22. srpnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referente stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika OTP banka d.d. iz Splita, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, za nadoknadom troškova postupka u iznosu 875,00 eura (slovima: osamsto sedamdeset pet eura).

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj dana 30. siječnja 2025. tužitelj navodi da je u svojstvu korisnika kredita sa tuženikom kao kreditorom 1. ožujka 2006. sklopio ugovor o kreditu broj: 15529/06, kojim je tuženik tužitelju odobrio i stavio na raspolaganje kredit u iznosu 18.650,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti.

2. U čl. 5. ugovora o kreditu ugovorena je za tužitelja obveza plaćanja jednokratne naknade u visini 3,00% od iznosa kredita prilikom prvog korištenja kredita (tzv. ulazna naknada).

3. Tužitelj je istaknuo da predmeta odredba čl. 5. je nepoštena jer je riječ o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja protivno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača (čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača, Narodne novine, broj: 96/2003), što ima za posljedicu ništetnost predmetnih odredbi (čl. 87. ZPP/03).

4. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Iznos naknade je jasno određen u čl. 5. ugovora o kreditu. Tuženik je istaknuo da je navedena odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva. Osim toga, obveza tužitelja koja iz iste odredbe proizlazi da je određena. Predmetna naknada je izričito navedena u samom ugovoru o kreditu. Isto tako plaćanje jednokratne naknade za korištenje kredita propisana je tuženikovim općim aktima, a tužitelj je potpisom ugovora izjavio da je s istima upoznat i pristao na njihovu primjenu. Tužitelj ničim ne dokazuje da bi predmetna odredba prouzrokovala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana suprotno načelu savjesnosti i poštenja, a koje pretpostavke moraju biti ispunjene da bi se odredba smatra nepoštenom. Dakle, neosnovani su navodi tužitelja da bi tuženik morao u samom ugovoru o kreditu navesti na što se odnosi navedena naknada za odobrenje kredita i koje troškove

tuženik istim pokriva. Sukladno zahtjevima zaštite potrošača za valjanost iste odredbe potrebno je da potrošač mora shvatiti (financijsku) obvezu koja za njega iz te odredbe proizlazi, što je tužitelj svakako mogao utvrditi iz sadržaja ugovora o kreditu. Tuženik ističe prigovor zastare te osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva (list 29-33 spisa).

5. U tužbi i tužbenom zahtjevu u podnesku od 11. ožujka 2006. tužitelj traži da se utvrdi ništetnom odredba čl. 5. Ugovora o kreditu broj: 15529/06 sklopljenog između tužitelja i tuženika kojom je ugovorena za tužitelja obveza plaćanja jednokratne naknade u visini 3,00% iznosa kredita prilikom prvog korištenja kredita, kao i trošak postupka sa kamatama od donošenja presude do isplate (list 1-3 spisa).

6. Među strankama je nesporno: da je tužitelj sa tuženikom sklopio ugovor o kreditu 1. ožujka 2006.

7. Među strankama je sporno: je li nastupila zastara, osnovanost i visina tužbenog zahtjeva.

8. U tijeku postupka pročitana je dokumentaciju u spisu i to: ugovor o kreditu broj: 15529/06 od 1. ožujka 2006. (list 12-13 spisa), izračun EKS-a i otplatni plan za ugovor (list 14-16 spisa), specifikacija uplata (list 17-24 spisa), nalaz i mišljenje financijskog vještaka Branke Lukačević Gregić iz trgovačkog društva Terra Expert Consulting j.d.o.o. (list 45-48 spisa) i saslušan je tužitelj (list 59-60 spisa).

9. Iz iskaza tužitelja je razvidno da je u vrijeme podizanja kredita radio u Agenciji za odnose s javnošću i da nije obavljao nikakvu gospodarsku ili obrtnu djelatnost. Predmetni kredit je bio nenamjenski, a novčani iznos je utrošio za adaptaciju stana na lokaciji Zagreb, Tratinska 80 u kojem stanu je njegov otac bio zaštićeni najmoprimac. Prema čl. 3. st. 1. t. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03) je propisano da je potrošač: svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Iz predmetnog ugovora i iskaza tužitelja je razvidno da je predmetni kredit bio nenamjenski. U konkretnom slučaju tužitelj je kao korisnik kredita sklopio sa tuženikom ugovor o kreditu, nenamjenski kredit, kojeg je koristio isključivo za osobne potrebe, dakle predmetni ugovor je sklopljen izvan trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti korisnika kredita, dakle tužitelj je sklopio kredit za osobne potrebe, te je utvrđeno da je tužitelj potrošač u smislu čl. 3. st. 1. t. 1. Zakonu o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03).

10. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnom odredbe 5. ugovora o kreditu kojeg je sklopio tužitelj sa tuženikom, a kojom odredbom je ugovoreno da je tuženik ovlašten zaračunati naknadu za obradu zahtjeva i odobravanje kredita.

11. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 15529/06 od 1. ožujka 2006. kojeg je sklopilo tužitelj kao korisnik kredita sa tuženikom kao kreditorom je razvidno da je tuženik stavio na raspolaganje tužitelju iznos od 18.650,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti obračunatom prema kupovnom tečaju kreditora na dan korištenja kredita u (točka 1. ugovora) sa rokom otplate od 84 mjeseca. Točkom 5. ugovora propisana je naknada za obradu kreditnog zahtjeva 3,00 % od iznosa kredita.

12. Iz iskaza tužitelja je razvidno da se radilo o tipskom ugovoru, da ga je pročitao i da je pitao djelatnika banke zbog čega je naknada u visini 3,00% od iznosa kredita s obzirom da mu je iznos previsok te da mu je rečeno da je to uobičajeno kod ovakvih kredita, tipskih i da su takvi uvjeti. Nije mogao utjecati na promjene uvjeta kredita, te koliko je shvatio da nije platio naknadu, ne bi mogao dobiti kredit. Istaknuo je da mu nisu objašnjeni parametri za određivanje visine naknade od 3,00% (list 59 spisa).

13. Na temelju iskaza tužitelja i čitanja ugovora o kreditu broj: 15529/06 od 1. ožujka 2006. sklopljenog između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora je razvidno da se radi o standardiziranom (tipskom) ugovoru. Odredbom čl. 295. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/05; u daljnjem tekstu: ZOO-a) propisano je da su opći uvjeti ugovora; ugovorne odredbe sastavljene za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) prije ili u trenutku sklapanja ugovora predlaže drugoj strani, bilo da su sadržani u formalnom (tipskom) ugovoru bilo da se na njih ugovor poziva, a obvezuje ugovorne strane kao posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru. Odredbom čl. 269. ZOO-a propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju, a st. 2. istog članka istog Zakona propisano je da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena odnosno određiva, dok je u čl. 270. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodređiva ugovor je ništetan

14. Odredbom članka 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj: 96/03; u daljnjem tekstu: ZJP/03) propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. istog članka ZJP/03 smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je čl. 87. st. 1. ZJP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništeta.

15. Čitanjem ugovora o kreditu broj: 15529/06 od 1. ožujka 2006. sklopljenog između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora i iskaza tužitelja je utvrđeno da je ugovor unaprijed bio pripremljen od strane kreditora, banke te da se radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed pripremljenog od strane banke koji korisnik kredita može potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu prema kojoj se korisnik kredita obvezuje prilikom isplate kredita platiti banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 3,00% od iznosa kredita, međutim u ugovoru nije navedeno od čega se sastoji navedena naknada niti zašto je baš određena u visini od 3,00% od iznosa kredita.

16. Iz iskaza tužitelja je razvidno da je ugovor bio unaprijed pripremljen i sastavljen od strane tuženika, te da u trenutku sklapanja ugovora sa tuženikom nije mu objašnjeno koje troškove ima tuženik u vezi postupka odobravanja kredita, a niti strukturu tih troškova. Iskaz tužitelja je prihvaćen kao istinit jer je isti životno uvjerljiv i logičan.

17. Ugovor o kreditu je djelomično prilagođen potrebama klijenata, ovdje tužitelja i to samo u dijelovima koje se tiču iznosa kredita, roka otplate i namjene, međutim to ne otklanja činjenicu da je i dalje riječ o standardiziranom obliku ugovora o kreditu, kojom se mijenjaju samo navedeni elementi ovisno o situaciji, ali glavni oblik je dalje isti, kao i oni bitni elementi na kojima tuženik kao kreditor ustraje i bez kojih isti ne bi bio sklopljen.

18. Tužitelj je u smislu čl. 3. ZJP potrošač odnosno fizička osoba koja navedeni ugovor o kreditu nije sklopio u svrhu koja bi bila namijenjena njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, dakle isti nema pravnih znanja koja su potrebna da bi mu takva odredba bila jasna i lako razumljiva i to sve

za razliku od tuženika koji je sklapanju predmetnog ugovora pristupio u okviru svoje djelatnosti.

19. Odredbom čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri na štetu potrošača prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašli iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe ugovora nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

20. Odredbom članka 81. st. 1. ZZP/03 propisano je kako se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. istog članka ZZP/03 smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi i unaprijed sastavljenom ugovoru pojedinačno pregovaralo mora to dokazati (čl. 81. st. 4. ZZP/03). Nesporno je da odredba koja se odnosi na naplatu naknade za obradu zahtjeva i odobravanje kredita (čl. 5.) bila sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od tuženika o kojim odredbama se sa tužiteljem nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužitelj imao utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je suprotno načelu savjesnosti i poštenja tužitelju nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora. Tuženik prije sklapanja ugovora i u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora sa tužiteljem nije pojedinačno pregovarao (razvidno iz iskaza tužitelja) te tuženik nije prezentirao tužitelju koje on točno ima troškove u vezi odobravanja kredita pa da bi iste tužitelj morao nadoknaditi niti mu je objasnio strukturu tih troškova i zašto je iznos te naknade u izravnoj korelaciji sa iznosom kredita koji se traži.

21. Budući da je odredba čl. 5. koja se odnosila na naplatu naknade za obradu zahtjeva bila sastavni dio standardnog ugovora o kreditu unaprijed sastavljenog od tuženika o kojim odredbama se sa tužiteljem nije pojedinačno pregovaralo (razvidno iz iskaza tužitelja i čitanja predmetnog ugovora), niti je tužitelj imao utjecaj na njihov sadržaj, a kojim odredbama je suprotno načelu savjesnosti i poštenja tužitelju nametnuta obveza koju on objektivno nije mogao sagledati kao cjelinu u vrijeme sklapanja ugovora; takva ugovorna odredba uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama korisnika kredita - potrošača kao jedne ugovorne strane u odnosu na banku-trgovca kao drugu ugovornu stranu pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (ZZP/03); stoga je došlo do značajnije neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, ovdje tužitelja, a što je u suprotnosti s osnovnim načelima obveznog prava: načelu ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima te načelu dužnosti njihove suradnje i načelu zabrane zlouporabe prava te je odredba čl. 5. ništetna na temelju čl. 322. st. 1. ZOO-a i odlučeno je kao u točki I. izreke presude.

22. Iz provedenog financijskog vještačenja Branke Lukačević Gregić iz trgovačkog društva Terra Expert Consulting j.d.o.o. (list 45-48 spisa) je razvidno da visina naknade za obradu kreditnog zahtjeva (ugovorena jednokratna naknada u visini od 3,00% od iznosa odobrenog kredita, preračunata u kunsku protuvrijednost po prodajnom tečaju Kreditora za CHF u odnosu na HRK na dan plaćanja) iznosi

559,50 CHF/2.640,56 kuna/350,46 eura te da je ista plaćena 6. ožujka 2026. (list 45-48 spisa).

23. Budući da je odredba čl. 5. ugovora o kreditu od 1. ožujka 2026. nišetna na temelju čl. 322. st. 1. ZOO-a. Potom u skladu s člankom 322. ZOO-a, obveza svake strane da vrati ono što je primila po osnovi takvog posla, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Ugovaratelj koji je kriv za sklapanje nišetnog ugovora odgovaran je svome suugovaratelju za štetu koji trpi zbog nišetnosti ugovora ako ovaj nije znao li prema okolnostima nije morao znati za postojanje nišetnosti; stoga tužitelj ima pravo potraživati neosnovano stečeno po predmetnom ugovoru od 1. ožujka 2026. zbog nišetne odredbe koje su se odnosile na naplatu naknade za obradu kreditnog zahtjeva i odobravanje kredita (čl. 5.) u iznosu 350,46 eura (visina utvrđena financijskim vještačenjem) na temelju 1111. st. 1. ZOO-a, pa je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan te je odlučeno kao pod točkom II. izreke presude.

24. Kamate su određene na temelju čl. 1115. ZOO-a.

25. Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj ono što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO-a kao posljedice utvrđenja nišetnog ugovora, počinje teći od pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost ugovora. Budući da se ovdje radi o restitucijskom zahtjevu tužiteljice da joj tuženik vrati ono što je neosnovano stekao temeljem nišetnih odredbi ugovora, a kojem zahtjevu prethodi utvrđenje nišetnosti spornih odredbi ugovora je razvidno da zastara još nije počela niti teći te je odbijen prigovor zastare kao neosnovan.

26. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08-ispr. i 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP-a) te vrijednosti tužbenog zahtjeva (vps 1.330,00 eura) i zatraženim troškovnicima.

27. Trošak tužitelja se sastoji od troškova zastupanja po punomoćniku - odvjetniku i to za sastav tužbe - 100 bodova po Tbr. 7/1, sastavi podneska 19.3.2025. i 11.3.2026. - 200 bodova (2 x 100 bodova) po Tbr. 8/1, zastupanje na raspravama 4.11.2025. i 10.6.2026. - 200 bodova (2 x 100 bodova) po Tbr. 9/1, pristup ročištu za objavu presude - 50 bodova po Tbr. 9/3, ukupno 550 bodova, prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/23) uz vrijednost boda od 2,00 eura, te PDV-a 25% u iznosu 275,00 eura, ukupno 1.375,00 eura.

28. Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 26,55 eura i za presudu u iznosu 110,00 eura te trošak financijskog vještačenja u iznosu 300,00 eura, ukupno 436,55 eura.

29. Trošak tužitelja se sastoji od troška zastupanja po punomoćniku, odvjetniku u iznosu 1.375,00 eura i troškova sudskih pristojbi u iznosu 136,55 eura, troškova financijskog vještačenja u iznosu 300,00 eura, ukupno 1.811,55 eura, koji je dosuđen tužitelju za parnični trošak.

30. Tužitelju su na njegov zahtjev na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a, dosuđene zakonske zatezne kamate na parnični trošak od donošenja presude do isplate.

31. Odbijen je zahtjev tuženika za nadoknadom troškova postupka u iznosu 875,00 eura jer isti nije uspio u sporu na temelju čl. 154. st. 1.ZPP-a.

Zagreb, 22. srpnja 2026.

Sutkinja:
Snježana Karlušić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana, s tim da strankama koje su uredno obaviještene o ročištu na kojoj se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje rok za žalbu teče od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisanim putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

pun. tužitelja
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088b-17344**

Kontrolni broj: **0c7fc-84781-b8e50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.